

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Oboer/26/2018
Identifikačné číslo spisu: 3515200008
Dátum vydania rozhodnutia: 31.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3515200008.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: GoldZuMi s. r. o., so sídlom Suľany 243, Hruboňovo, IČO: 46 343 504, zastúpeného JUDr. Petrom Bartošom, advokátom so sídlom Kollárovo námestie 9, Bratislava, proti povinnému: R. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX/XX, Q. J. Q. T., o vymoženie sumy 696,- Eur (správne má byť 1.189,60 Eur) s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 4Er/2/2015, o dovolaní oprávneného proti uzneseniam Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24. februára 2017, č. k. 16CoE/164/2016-65 a č. k. 16CoE/34/2017-70, takto

rozhodol:

- I. Dovolania oprávneného o d m i e t a.
- II. Povinný má n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, ako súd prvej inštancie, uznesením zo dňa 08.01.2016, č. k. 4Er/2/2015-38, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 20.01.2016, č. k. 4Er/2/2015-41, námietky povinného proti exekúcii zamietol a exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil s poukazom na § 57 ods. 1 písm. g/, § 58 ods. 1 Exekučného poriadku a § 45 ods. 1 až 3 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní.

2. Súd prvej inštancie uviedol, že poverením zo dňa 28.08.2015 bol súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie pre vymoženie 1.189,60 Eur s úrokom z omeškania 9,5 % ročne zo sumy 696,- Eur od 10.09.2013 do zaplatenia, na podklade Rozhodcovského rozsudku sp. zn. RD/12/2014 vydaného dňa 05.09.2014 Rozhodcovským súdom Royal Development so sídlom v Hruboňove. Okresný súd preskúmal námietky povinného z hľadiska ich obsahu a zistil, že povinný neuviedol žiadny relevantný argument proti prebiehajúcej exekúcii. Vzhľadom k tomu, že v konaní nebolo preukázané, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku podľa hmotnoprávných noriem, okresný súd námietky povinného proti exekúcii zamietol.

3. Z exekučného titulu súd prvej inštancie zistil, že pohľadávka oprávneného (navrhovateľ 2/ v

exekučnom titule) voči povinnému (odporca v exekučnom titule) predstavuje škodu vo výške 696,- Eur (ide o trovy konania priznané Rozhodcovským rozsudkom RD/85/2013 zo dňa 26.08.2013, ktoré bola spoločnosť LATHERM-SK s.r.o. /odporca v danom konaní/ povinná výrokom V. ako náhradu trov za podaný odpor v sume 696 Eur uhradiť RSRD. RSRD postúpil zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 26.08.2013 uvedenú pohľadávku na spoločnosť GoldZuMi s.r.o., t. j. oprávneného v exekučnom konaní, poplatok za návrh na exekúciu - zo žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo výške 16,50 Eur (v konaní sp. zn. 59Er/4430/2013, ktoré na Okresnom súde v Trenčíne nie je doposiaľ právoplatne skončené), trovy exekúcie v sume 327,60 Eur (ktoré si oprávnený uplatnil z dôvodu, že tieto budú musieť sami uhradiť exekútorovi potom, ako ten ukončí exekúciu pre nemajetnosť povinného), zákonný úrok z omeškania 9,50 % zo sumy 696,- Eur od 10.09.2013 a trovy rozhodcovského konania 149,50 Eur. Nakoľko povinný z rozhodcovského rozsudku Rozhodcovského súdu Royal Development, sp. zn. RD/85/2013 zo dňa 26.08.2013 nedisponuje žiadnym majetkom, oprávnený sa domáhal náhrady škody podľa § 135 ods. 2 písm. r/ Obchodného zákonníka voči konateľovi spoločnosti LATHERM-SK, s.r.o. Pavlovi Laskovičovi. Podľa rozsudku rozhodcovského súdu RD/12/2014 žalovaná náhrada škody pochádza v priamej súvislosti s predmetom rozhodcovského konania vedeného pod sp. zn. RD/85/2013 a v priamej súvislosti so zmluvou, keď Pavol Laskovič ako konateľ spoločnosti LATHERM-SK, s.r.o. podpísal rozhodcovskú doložku. Rozhodcovský súd svoju právomoc rozhodnúť vo veci odvodil z Kúpnej zmluvy KZ 129306 zo dňa 05.09.2012, ktorá bola podkladom rozhodcovského konania RD/85/2013. V predmetnej exekučnej veci dospel súd prvej inštancie k záveru, že rozhodcovský súd nemal právomoc rozhodnúť voči povinnému, nakoľko rozhodcovskú doložku, ktorá je súčasťou kúpnej zmluvy KZ 129306 zo dňa 05.09.2012 povinný nepodpísal ako fyzická osoba, ale ako osoba oprávnená konať za spoločnosť LATHERM-SK, s.r.o.

4. Súd prvej inštancie zdôraznil, že oprávnený v konaní nepreukázal, že povinný uzatvoril rozhodcovskú doložku ako fyzická osoba, na základe ktorej by bol rozhodcovský súd oprávnený vo veci konať a rozhodnúť. Súd prvej inštancie dôvodil, že exekúcia je v predmetnej veci vedená na podklade nespôsobilého exekučného titulu, vydaného orgánom bez oprávnenia rozhodnúť vo veci voči povinnému ako fyzickej osobe. Uzatvorená rozhodcovská doložka nemohla platne založiť právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie veci a ani na vydanie rozhodnutia voči povinnému, ktoré by následne mohlo požívať tiež náležitú ochranu v procese exekučného vymáhania ním priznanej pohľadávky, teda stať sa spôsobilým podkladom pre vykonanie exekúcie. Z uvedeného dôvodu okresný súd exekúciu vykonávanú na jeho podklade vyhlásil za neprípustnú a zároveň v súlade s § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku zastavil. Uviedol, že o trovách exekúcie rozhodne po právoplatnosti uznesenia samostatným uznesením po tom, ako súdny exekútor zašle súdu ich špecifikáciu.

5. Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, napadnutým uznesením zo dňa 24.02.2017, č. k. 16CoE/164/2016-65, uznesenie súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením vo výroku o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a zastavení exekúcie potvrdil. Odvolací súd sa stotožnil so súdom prvej inštancie, že exekúcia je vedená na podklade nespôsobilého exekučného titulu. S poukazom na § 135a, § 373 a nasl. a § 757 Obchodného zákonníka, odvolací súd konštatoval, že oprávnený nároky voči spoločnosti LATHERM-SK s.r.o. na náhradu škody voči povinnému, ako konateľovi uvedenej spoločnosti uplatňuje vo svojom mene, a na vlastný účet, ako veriteľ tejto spoločnosti, pretože nemôže uspokojiť svoju pohľadávku z majetku spoločnosti. Napriek tomu nemožno z výsledkov rozhodcovského konania, ako aj Rozhodcovského rozsudku Rozhodcovského súdu Royal Development zo dňa 05.09.2014, sp. zn. RD/12/2014 odôvodniť záver o zodpovednosti povinného (konateľa spoločnosti LATHERM-SK s.r.o.), za škodu spôsobenú spoločnosti. Odvolací súd preto zdôraznil, že oprávnený žalobou o náhradu škody zo dňa 05.08.2014 voči povinnému (ako konateľovi spoločnosti LATHERM-SK s.r.o.), sa obrátil na Rozhodcovský súd Royal Development v zmysle ustanovenia § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka. Rozhodcovská doložka bola upravená v čl. VII. ods. 7.3 kúpnej zmluvy zo dňa 05.09.2012, ktorú podpísal povinný, ako konateľ za spoločnosť LATHERM-SK s.r.o., a nie vo svojom mene. Týmto podľa odvolacieho súdu, súd prvej inštancie dôvodne posúdil rozhodcovský rozsudok ako nespôsobilý exekučný titul.

6. Krajský súd v Trenčíne ďalej uznesením zo dňa 24.02.2017, č. k. 16CoE/34/2017-70, opravné uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 20.01.2016, č. k. 4Er/2/2015-41, potvrdil s poukazom na § 164 O. s. p. v spojení s § 470 ods. 1 a 2 C. s. p.

7. Proti týmto uzneseniam odvolacieho súdu podal oprávnený prostredníctvom svojho právneho

zástupcu (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, kde vyjadril svoj nesúhlas s rozhodnutiami odvolacieho súdu. Odôvodnenie dovolania oprávnený založil na tom, že konajúce súdy mu nesprávnym procesným postupom znemožnili, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.). Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania aj podľa § 421 ods. 1 písm. a/ a c/ C. s. p., pretože rozhodnutia odvolacieho súdu záviseli od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8. K porušeniu práva na spravodlivý proces došlo podľa dovolateľa tým, že napadnuté rozhodnutia sú zmätočné, nedostatočne odôvodnené a v priamom rozpore s prejednanými rozhodnutiami Ústavného súdu SR, Najvyššieho súdu SR a ostatných súdov. Dovolateľ má za to, že odvolací súd sa v napadnutých rozhodnutiach nevysporiadal s tými námietkami oprávneného, ktoré sú pre posúdenie veci rozhodujúce, čo má za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutí. Dovolateľ dodal, že právo na spravodlivý proces vylučuje ľubovôľu súdov pri rozhodovaní, preto je povinnosť súdov svoje rozhodnutie odôvodniť tak, že z odôvodnenia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Dovolateľ poukázal na § 194 ods. 2 C. s. p., judikát R 40/2013, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/232/2000, Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 26/1994.

9. Podľa dovolateľa krajský súd v rozsiahlych odôvodneniach napadnutých rozhodnutí podrobne opísal dôvody, ktoré ho viedli k tomu, že potvrdil rozhodnutia okresného súdu. Aj napriek rozsiahlemu opisu súdneho spisu sa krajský súd podľa názoru dovolateľa, dopustil zásadného právneho pochybenia pri posudzovaní svojej právomoci ako exekučného súdu a prisúdil si väčšiu arbitrabilitu ako mu zákon umožňuje. Krajský súd v Trenčíne mal rozhodnúť v diametrálnom rozpore s prejednaným názorom Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 640/2013, I. ÚS 483/2014, Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/291/2010, 2Cdo/228/2013, 3MOBdo/5/2013 a ostatnými rozhodnutiami slovenských súdov, čím vytvoril subjektívne a neštandardné rozhodnutie.

10. Nesprávne právne posúdenie podľa § 421 ods. 1 písm. a/ a c/ C. s. p. dovolateľ dôvodí tým, že konajúce súdy použili neplatnú právnu normu zákona č. 244/2002 Z. z., ktorá platila do 31.12.2014 a ktorá sa týkala iba spotrebiteľského rozhodcovského konania. Krajský súd v Trenčíne a tiež Okresný súd v Novom Meste nad Váhom pri svojej rozhodovacej praxi neoddeľujú zásadne rozdielnu právnu aplikáciu zákona č. 244/2002 Z. z. o obchodnej arbitráži a zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskej arbitráži. Rozhodcovský rozsudok RD/12/2014 z 05.09.2014, ktorý je exekučným titulom, bol obchodným sporom podľa § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka. Túto skutočnosť pritom exekučný súd ani nespochybňoval, napriek tomu na takýto exekučný titul aplikoval ustanovenia zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskej arbitráži. Týmto zásadným právnym pochybením sú potom napadnuté uznesenia Krajského súdu v Trenčíne podľa dovolateľa nepreskúmateľné.

11. Nakoľko systém prejudiciality sa stal súčasťou § 194 C. s. p., je podľa dovolateľa neprijateľné, aby konajúci exekučný súd konal inak, ako konajú v rovnakej situácii iné slovenské exekučné súdy. Dovolateľ zdôraznil, že povinný v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/12/2014 v pozícii odporcu ani raz nevzniesol námietku právomoci rozhodcovského súdu alebo námietku neexistencie rozhodcovskej zmluvy - doložky podľa § 21 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. Povinný nepodal na príslušný súd v stanovenej lehote námietku právomoci rozhodcovského súdu podľa § 21 ods. 4 zákona č. 244/2002 Z. z. a ani žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. Takúto námietku povinný nevzniesol ani v exekučnom konaní. Exekučný súd podľa dovolateľa zo zvláštnej iniciatívy rozhodol, že exekúciu po jej povolení vyhlási za neprípustnú. Týmto rozhodnutím vytvoril nekonformnú právnu situáciu, nakoľko súčasne existuje platný a vykonateľný exekučný titul, ktorým je rozhodcovský rozsudok sp. zn. RD/12/2014, ktorý podľa § 35 a § 44 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z., zaväzuje účastníkov rozhodcovského konania, ale aj exekučný súd.

12. Dovolateľ poukázal na to, že exekučný súd od 01.01.2015 (platí aj na rozhodcovské konania začaté pred 01.01.2015), nie je oprávnený nijakým spôsobom preskúmať existenciu rozhodcovskej zmluvy, resp. doložky v rozhodcovských rozsudkoch, ktoré boli vydané v nespotebiteľskej veci podľa zákona č. 244/2002 Z. z. Ani nijako posudzovať výrokovú časť takéhoto rozhodcovského rozsudku a samotný priebeh rozhodcovského konania a dokazovania. Takýto postup platil na nespotebiteľské rozhodcovské konania aj pred 01.01.2015, čo preukazujú mnohé súdne rozhodnutia. A preto pokiaľ je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok vydaný podľa zákona č. 244/2002 Z. z. exekučný súd je povinný

exekúciu povoliť.

13. V dovolaní dovolateľ ďalej zdôraznil, že rozhodcovské konanie sp. zn. RD/12/2014 bolo obchodným sporom voči osobe konateľa - povinného a bolo vedené podľa zákona č. 244/2002 Z. z. Tomuto rozhodcovskému konaniu predchádzalo rozhodcovské konanie RD/85/2013 voči spoločnosti LATHERM - SK s.r.o. V tejto spoločnosti bol povinný konateľom a jediným spoločníkom. Z uvedeného rozhodcovského konania vznikol právoplatný exekučný titul voči spoločnosti LATHERM - SK s.r.o. a voči ktorej bola povolená exekúcia dňa 08.01.2014 Okresným súdom Trenčín. Súdny exekútor zistil, že spoločnosť povinného je nemajetná a exekúciu nedokáže vymôcť. Oprávnený na základe týchto informácií od exekútora podal žalobu na rozhodcovský súd voči povinnému - konateľovi o náhradu škody podľa § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka. Preto má dovolateľ za to, že krajský súd mal uznesenia okresného súdu zrušiť a povoliť návrh na exekúciu oprávneného v celom rozsahu jeho návrhu. V ostatnej časti dovolateľ poukázal na mnohé rozhodnutia súdov Slovenskej republiky rôznych inšancií.

14. V závere oprávnený s prihliadnutím na vyššie uvedené navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenia odvolacieho súdu spolu s rozhodnutím súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Alebo zmenil napadnuté rozhodnutia tak, že povolí návrh oprávneného na exekúciu a prizná mu náhradu trov konania a právneho zastúpenia.

15. K dovolaniu oprávneného sa vyjadril povinný, ktorý zdôraznil, že exekúcia voči jeho osobe je neprípustná, nakoľko bola už exekúcia v tejto veci vedená na jeho spoločnosť LATHERM-SK s.r.o. Táto spoločnosť nemala prostriedky na uhradenie uvedenej veci, lebo sa stala obeťou podvodu firmy MOLIOR Group, ktorá nevyplatila spoločnosti LATHERM-SK, s.r.o. čiastku 129.456,93 Eur i napriek rozhodnutiu okresného súdu Spišská Nová Ves vedeného pod sp. zn. 3T/196/2014. Všetky doterajšie exekúcie vedené voči jeho osobe boli na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom, ako aj na Krajskom súde v Trenčíne vyhlásené za neprípustné a exekúcie boli zastavené.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „dovolací súd“) ako súd dovolací [ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený zastúpený v súlade s ust. § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie oprávneného je potrebné odmietnuť (§ 447 písm. c/, písm. f/ C. s. p.).

17. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

18. Vzhľadom na skutočnosť, že novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z. nadobudlo dňa 01. apríla 2017 účinnosť ustanovenie § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, podľa ktorého dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné, dovolací súd sa v prvom rade zaoberal otázkou, či má posudzovať prípustnosť dovolania podľa novelizovanej právnej úpravy alebo podľa právneho stavu platného do 31. marca 2017. Zákon č. 2/2017 Z. z. síce k úpravám účinným od 01. apríla 2017 v prechodnom ustanovení § 243h ods. 1 veta prvá stanovil, že ak v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 01. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, no vo vzťahu k opravným konaniam, teda ani k dovolaciemu konaniu, neurčil žiadne pravidlo.

19. V preskúmvanej veci bolo dovolacie konanie začaté dovolaním zo dňa 19.04.2017, ktoré bolo podané na poštovú prepravu dňa 21.04.2017 a doručené súdu prvej inštancie dňa 24.04.2017, teda za účinnosti novej právnej úpravy. Ak by sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa nej, bolo by bez ďalšieho neprípustné. Vzhľadom na povinnosť ústavne konformného výkladu pri riešení tejto otázky, a teda vzhľadom na rešpektovanie ústavných princípov dôvery v platné právo a legitímneho očakávania, ako aj dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci, vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov, považoval dovolací súd za správne, aby sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa právnej úpravy platnej v čase vydania dovolaním napadnutého rozhodnutia.

20. Keďže dovolaním napadnuté rozhodnutia boli vydané dňa 24. februára 2017, posudzoval dovolací súd prípustnosť dovolania podľa právnej úpravy platnej v tomto čase, teda podľa ustanovení Exekučného poriadku v znení do 31. marca 2017 a podľa príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku.

21. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

22. Podľa § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

23. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola riešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

24. Podľa ust. § 421 ods. 2 C. s. p. dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

25. Podľa § 431 ods. 1 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (ods. 2).

26. Podľa § 432 ods. 1 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (ods. 2).

27. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C. s. p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C. s. p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C. s. p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 C. s. p. alebo § 421 C. s. p. v spojení s § 431 ods. 1 C. s. p. a § 432 ods. 1 C. s. p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

28. Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p., ako aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ a c/C. s. p.

29. Dovolací súd v prvom rade k dovolaciemu dôvodu uplatnenému podľa § 420 C. s. p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, pokiaľ trpí niektorou z procesných väd konania vymenovaných v písm. a/ až f/ predmetného ustanovenia (zakotvujúce tzv. vady zmätočnosti) uvádza, že s poukazom na úpravu dovolania účinnú od 01. júla 2016, odlišnú od právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016, ak dovolateľ v dovolaní namieta vadu zmätočnosti v zmysle § 420 C. s. p. a pokiaľ dovolanie nemá vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C. s. p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa v dovolaní jednoznačne uviesť, ktorou z väd zmätočnosti uvedenej pod písm. a/ až f/ je podľa jeho názoru rozhodnutie odvolacieho súdu, resp. konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, poznačené a zároveň je jeho povinnosťou podľa § 431 ods. 2 C. s. p. uviesť, v čom konkrétne táto vada spočíva. Iba ak sú tieto podmienky splnené, môže dovolací súd pristúpiť k preskúmaniu, či je dovolateľom tvrdený dovolací dôvod aj skutočne daný. V dôsledku viazanosti odvolacieho súdu dovolacím dôvodom neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

30. Dovolací dôvod je vymedzený v súlade s ustanovením § 431 ods. 2 C. s. p. iba v tom prípade, ak dovolateľ v dovolaní výslovne uvedie, akým konkrétne špecifikovaným procesným postupom, ktorý považuje dovolateľ za nesprávny, mu odvolací súd (prípadne aj súd prvej inštancie) znemožnil

uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom je nevyhnutné, aby dovolateľ špecifikoval, aké konkrétne jemu patriace procesné práva mu odvolací súd (prípadne aj súd prvej inštancie) svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať.

31. V danom prípade oprávnený v dovolaní namietol vadu zakotvenú v § 420 písm. f/ C. s. p., spočívajúcu v nesprávnom procesnom postupe, ktorým mu konajúce súdy znemožnili, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V rámci uvedeného namietol, že rozhodnutia súdov obidvoch inštancií sú zmätočné, nedostatočne odôvodnené a v priamom rozpore s prejednanými rozhodnutiami súdov. Dovolateľ v tejto súvislosti poukázal na § 194 ods. 2 C. s. p., judikát R 40/2013, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/232/2000, Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 26/1994. Pritom dovolateľ zdôraznil, že krajský súd sa dopustil zásadného právneho pochybenia pri posudzovaní svojej právomoci ako exekučného súdu a prisúdil si väčšiu arbitrabilitu ako mu zákon umožňuje. Krajský súd v Trenčíne mal rozhodnúť v diametrálnom rozpore s prejednaným názorom Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 640/2013, I. ÚS 483/2014, Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/291/2010, 2Cdo/228/2013, 3MOBdo/5/2013 a ostatnými rozhodnutiami slovenských súdov.

32. Dovalací súd v zmysle vyššie uvedeného konštatuje, že oprávnený v dovolaní výslovne neuviedol, akým konkrétne špecifikovaným procesným postupom, ktorý považuje dovolateľ za nesprávny, mu odvolací súd znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Poukaz na zákonné ustanovenie § 194 ods. 2 C. s. p. a mnohé rozhodnutia súdov, nie je možné považovať za dostatočné odôvodnenie dovolania vyvodeného podľa § 431 C. s. p., pretože dovolateľ neuviedol, v čom konkrétne ním namietaná vada zmätočnosti, nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia a prejudiciality, spočíva. Za dostatočné odôvodnenie dovolania v tejto časti nie je možné považovať ani odkaz na nevysporiadanie sa s námietkami uvedenými v odvolaní, nakoľko dovolanie nie je možné odôvodniť tak, že sa poukáže na podanie pred konajúcim súdom. Týmto nie je dovolanie oprávneného odôvodnené podľa § 420 písm. f/ C. s. p. vymedzené spôsobom uvedeným podľa § 431 ods. 2 C. s. p.

33. K ďalšiemu dovolaciemu dôvodu uplatnenému podľa § 421 C. s. p. dovalací súd uvádza, že len dovalací súd bude rozhodovať o naplnení predpokladov prípustnosti dovolania definovaných v § 421 ods. 1 C. s. p. (rovnako aj I. ÚS 438/2017).

34. Dovolateľ v dovolaní uplatnil dovalací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. a/ a písm. c/ C. s. p., t. j. nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom. V zmysle § 421 ods. 1 písm. a/, písm. c/ C. s. p. je síce dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, resp. je dovalacím súdom rozhodovaná rozdielne, no v zmysle odseku 2 tohto ustanovenia je v takomto prípade prípustnosť dovolania vylúčená, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ C. s. p.

35. Nakoľko je v ust. § 357 písm. a/ C. s. p. uvedené uznesenie o zastavení konania, v zmysle § 421 ods. 2 C. s. p. je vylúčená prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým rozhodol o odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zastavení konania. Vzhľadom na ust. § 9a ods. 1 Exekučného poriadku v znení od 01.07.2016 do 31.03.2017, podľa ktorého ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, je prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie veci v zmysle ust. § 421 ods. 2 C. s. p. vylúčená aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým rozhodol o odvolaní proti uzneseniu exekučného súdu o zastavení exekúcie. Uznesenie o zastavení exekúcie sa totiž svojimi účinkami rovná uzneseniu o zastavení konania v sporovom konaní. Zastavenie konania v sporovom konaní má za následok jeho skončenie bez meritórneho rozhodnutia, a rovnako tak zastavenie exekúcie má za následok skončenie exekučného konania bez núteného vymoženého vymáhaného nároku. Pokiaľ Exekučný poriadok používa termín zastavenie exekúcie, ide len o terminologické zvýraznenie exekučnej činnosti (núteného výkonu rozhodnutia), ktorá začína vydaním poverenia súdnemu exekútorovi. V dôsledku toho tento právny predpis výslovne upravuje zastavenie exekučného konania v zásade len do vydania poverenia na vykonanie exekúcie, teda do začatia exekučnej činnosti súdnym exekútorom, a po vydaní poverenia upravuje už len zastavenie exekúcie. To však nič nemení na tom, že, zastavenie exekučného

konania a zastavenie exekúcie majú tie isté právne účinky a zastavenie exekúcie je analogicky porovnateľné so zastavením konania podľa Civilného sporového poriadku.

36. S prihliadnutím na vyššie uvedené, ako aj s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. septembra 2017, sp. zn. 6ECdo/15/2017, uverejneným v Zbierke stanovísk NS a súdov SR č. 2/2018, pod č. 24, je dovolanie oprávneného aj v tejto časti neprípustné.

37. Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že prípustnosť dovolania oprávneného podľa § 420 písm. f/ C. s. p. a § 421 ods. 1 písm. a/ a písm. c/ C. s. p., nie je procesne daná, preto jeho dovolanie podľa § 447 písm. c/, písm. f/ C. s. p., odmietol.

38. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania povinného, rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

39. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.